

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Iidem ad Baal declinantes, à Madianitis puniti sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

superbia initium est, à Deo recedendi; ita humilitas ac pœnitentia via est, qua ad eundem reditur. Niti proprio iudicio, ut propria commoda quærantur, dictante; non audire consilia aliorum, maiorum sapientiam contemnere; denique divina humanis posthabere, est Deum sibi hostem facere, & belli portas aperire. Quod si igitur belli pœna nobis intolerabilis est, agnoscamus tandem nostros errores, & cum pertinacia sua superbiam abijciamus, clamemusque ad Dominum, atque, ut veritatem videamus, humiliemus nosmetipsos. Ita enim & Dioseoro suavit D. Augustinus. *Non aliam, inquit, tibi ad capeffendam & obrinendam veritatem, viam vnius, quam que munita est ab illa, qui gressuum nostrorum, tamquàm Deus videt infirmitatem. Ea est autè prima humilitas, secunda humilitas, tertia humilitas, & quoties interrogares, hoc dicerem: non quo alia non sint precepta, qua dicantur; sed nisi humilitas omnia, quacumque benefacimus, & præcesserit, & comitetur, & consecuta fuerit; & propositum, quam intueamur, & apposita, cui adhaeamus; & imposta, qua reprimamur; iam nobis de aliquo facto gaudentibus totum extorquet de manu superbia. Vitia quippe cetera in peccatis; superbia verò etiam in re etiam factis timenda est; ne illa que laudabiliter facta sunt, ipsius laudis cupiditate, amittantur. Itaque sicut Rhetor ille nobilissimus, cum interrogatus esset, quid ei primum videretur in eloquentia preceptis observari oportere, pronuntiationem dicitur respondisse; cum quæreretur, quid secundo, eandem pronuntiationem: quid tertio, nihil aliud quam pronuntiationem dixisse. Sic si interrogares, & quoties interrogares de preceptis Christiana religionis, nihil me aliud respondere nisi humilitatem, liberes, etsi fortè alia dicere necessitas cogeret.*

S Augustin,
epist. 56,

4. Israelitæ, ubi quadraginta annos quiete potiti sunt, quasi otio marcentes, rursus antiquâ inconstantia à Deo defecerunt, & fecerunt malum in conspectu Domini, qui tradidit illos in manu Madian septem annis, & oppressi sunt valde ab eis. Feceruntque sibi antra & speluncas in montibus, & munitissima ad repugnandum loca. Cumque tenuisset Israël, ascendebat Madian & Amalec, ceterique Orientalium nationum: & apud eos figentes tentoria, sicut erant in herbis cuncta vastabant, usque ad introitum Gazæ: nihilque omnino ad vitam pertinens relinquebant in Israël, non oves, non boues, non asinos, &c. Hoc scilicet erat auxilium, quod filij Israël impetrauerant à Baal, cui aram

VI.

Iudic. 6. 1.

Ibid. v. 25.

- extruxerant, & nemus, quod circa aram erat, consecrarant. Quasi qui sp̄mas apprehendit, vt se sustentet lapsantem; ita est qui nititur falsa religione. Vulneratur, non seruatur, qui manus extendit ad Deos alienos; quia auxilium quærens, exitium inuenit.
- Ibid. v. 6. Quare etiam tunc humiliatus est Israël valde in conspectu Madian. Et clamauit ad Dominum postulans auxilium contra Madianitas. Eratne tunc, toties rebellis populus, dignus vt exaudiretur? O bonitatem Numinis infinitam! etiam tunc exaudiuit se clamantes. Sed vt eis ostenderet, quàm iustam habuerit causam, illos affligendi, ac deserendi, priùs grauibus verbis corripuit.
- Ibid. v. 8; Nam misit ad eos virum Prophetam, & locutus est: Hac dicit Dominus Deus Israël: Ego vos feci conscendere de Agypto, & eduxi vos de domo seruitutis, & liberaui de manu Agyptiorum, & omnium inimicorum, qui affligebant vos: eiecique eos ad introitum vestrum, & tradi di vobis terram eorum. Et dixi: Ego Dominus Deus vester, ne timeatis Deos Amorrhæorum, in quorum terra habitatis. Et nolulistis audire vocem meam. Quæ bella igitur non meruistis? quibus plagis digni non estis? Nihil tamen illi desperantes, persisterunt ad Deum clamando; immò tantò ardentius supplicauerunt. Meruissent, vt toties irritatus Dominus aures eorum precibus non præberet; aut etiam vt præberet illis duces ineptos, venatores, potatores, amatores, perfidos, proditores, vt suis ipsi copijs perderentur. Sed clemens Pater etiam hac vice viscera misericordiæ eius ostendit, deditque illis virum cordatum, fortem, & qui non solum ab armis, sed etiam à pietate ac diuinis signis prodigiisque, habiturus esset authoritatem, Gedeonem videlicet, ab Angelo perhonorificè saluatum, ad pugnam animatum, atque admirandis signis de victoria futura edocuum; qui paucitate militum, & nouitate armorum ingentem edidit stragem. Nam trecentis viris dumtaxat, ijsque sola buccina, & vase fictili faces tegente instructis, contra hostes processit, *Diuisitque trecentos viros in tres partu, & dedit tubas in manibus eorum, lagenasque vacuas ac lampades, in medio lagenarum: Et dixit ad eos: Quod me facere videritis, hoc facite.*
- Iudic. 7. 16. Itaque per circuitum castrorum, tribus locis, buccina perstreperantibus, & vasa fictilia complodentibus, omnia castra turbata sunt, & vosiferantes ululantesque fugerunt, inter fugiendum autem mutua se
- eade

caede truncabant, caesis centum viginti millibus bellatorum educentium, gladium. Qua in pugna & bonitatem suam ostendit Dominus, & potentiam. Nam Israelitas iuuit immerentes, & paucissimis plurimos interemit; palam faciens, nullam hostium multitudinem, esse formidandam, si Deus pugnet pro nobis.

Pugnabit autem pro nobis, si priscos pietatis ritus non deseramus; aut desertos instauremus. Ad quod faciendum, sat multos nobis mittit Prophetas. Quotquot nos ad religionem orthodoxam, ad poenitentiam, ad sequenda veteris Ecclesiae vestigia, adhortantur, Prophetæ sunt. Cur aliam Ecclesiam querimus, quam quæ ædificata est supra illam petram, contra quam portæ inferi non præualebunt, & quæ est columna & firmamentum veritatis? Alliciunt nouitates? inuitat libertas? trahunt mille illecebræ? Hac dicit Dominus Deus Israel: Ego aliter docui, aliter Patres vestri crediderunt. Quorum vnus ait: *Multa sunt, quæ in Ecclesiæ Catholicæ gremio me iustissimè teneant. Tenet consensio populorum atq; gentium; tenet autoritas miraculis inchoata, spe nutrita, charitate aucta, vetustate firmata. Tenet ab ipsa sede Petri Apostoli, cui pascendas oues suas post resurrectionem Dominus commendauit, usque ad presentem Episcopatum successio sacerdotum. Tenet postremo ipsum Catholica nomen, quod non sine causa inter tam multas hæreses hæc ista Ecclesia sola obtinuit, ut cum omnes hæretici Catholicos se dici uolunt; quærenti tamen peregrino alicui, ubi ad Catholicam conueniatur, nullus hæreticorum vel basilicam suam, vel domum audeat ostendere.* Hac ipsa de causa strictissimè Vincentius Lyrinensis: *In ipsa Ecclesia Catholica magnopere curandum est, ut id teneamus, quod ubiq; quod semper, quod ab omnibus creditum est. Hoc est etenim verè propriè Catholicum, quod ipsa vis nominis ratioq; declarat, quæ omnia verè vniuersaliter comprehendit. Sed hoc ita demum fit, si sequamur vniuersitatem, antiquitatem, consensionem. Sequemur autem vniuersitatem hoc modo, si hanc vnã fidem veram esse fateamur, quam tota per orbem terrarum confitetur Ecclesia. Antiquitatem verò ita, si ab his nullatenus recedamus sensibus, quos sanctos maiores Patres nostros celebrasse manifestum est. Consensionem quoq; itidem, si in ipsa vetustate omnium, vel certe panè omnium Sacerdotum pariter & Magistrorum definitiones sententiasq; sequemur.* Ita Deo conciliati, pacem obtine-

Rrrr 3 nebimus,

Iudic. 8. 106

VII.

Math. 16. 18.
1. Tim. 3. 16.

S. Augustin.
con. ep. Man.
cap. 4.

Vinc. Lyr. in
common. c. 2.